

BORSSZEM JANKÓ

SZELLEMI IDEZÉS.

Szellemeik. Mester hívtál, mi kell?

Mester. Pénz! Hozzatok, ha a pokólból is.

Szellemeik. Ó mester, pénz már a pokolban sincs. (De azért mégis hoznak.)

Ország fizess!

LLJ elő vén ország, vedd le süvegedet,
Keresd, kotorászd ki — a hány van — zsebedet;
Akadsz tán még néhány vakarcs piczulára . . .
Harcz, háboru készül: nálad van az ára.
A ki pénzkéréssel tégedet megtisztel:
A nagyméltóságu hadügyi miniszter.

Előáll a magyar, térdben összeesve,
Görnyedező háttal, mintha sírt keresne.
Erős volt, de rajta sok súlyos baj tombol,
Fázik a ki ránéz — s deficitre gondol.
Keresgél subában, szürben, lajbijában —
Néhány árva garast kikotor kínjában.

Nézi, megforgatja, visszatenné már is,
De keményen ránéz a nagy generális . . .
Hát csak odaadja utolsó fillérig, —
»Jobb lesz — úgy gondolja — a mig szépen kérik.«
De mégis megkérdez annyit nagy merészen:
Keserves fillére, hogy mire is léssen?

A nagy generális szemét összevonja:
»Soh' se legyen arra kendnek semmi gondja;
Nyugodjék meg benne, ne egye a méreg,
Amire a pénz köll — birodalmi érdek.
. . . A ti fejetekre ebből terem a dics,
Iesvics, Philippovics, Rodics, Kovacsevics!«

Szegény magyar dűnnyög: »Biz' azt másra szántam:
Gátakra, — az árviz elviszi a házam;
Iskolára, — van sok fiam tanulatlan;
Iparra, — gyár épül hat, de bukik hatvan.
No, de már hiába dűnnyögök, vagy dörgök:
Pénzt, iskolát, gátat, ipart — visz az ördög!«

Uzsortörvényjavaslat. *)

1. §.

Minden uzsorás tartozik úgy felső, mint alsó ruháin elől hátul egy sárgával bevarrott »U« betűt viselni.

2. §.

Hogy fürdőben és uszodában is rá lehessen ismerni, a bőrére is legyen egy hasonló »U« tötovirozva.

3. §.

Kamatláb nem határoztatik meg, de az adós, akinek a hitelező 8 % -nál többet számít fel: köteles a kegyetlen szívű kölcsönadónak — mint uzsorásnak — azonnal a homlokára egy nagy »U«-t sütni.

4. §.

Mely czélből minden adós zsebében tartozik egy »U«-s bélyegző vasat viselni.

5. §.

Mely czélből (t. i. hogy a bélyegző vasat meg lehessen tüzesíteni) minden hitelező szobájában folytonosan tűz égendő.

6. §.

Mely czélből (t. i. hogy a sütés kényelmesen elvégezhetőssék) a hitelező morgás és ellenmondás nélkül tartozik a homlokát oda nyújtani.

7. §.

Mely czélből (t. i. az ellenállás esetére) minden hitelező lakásán folytonosan két hordár áll inspecióban, akik az adós kívánságára az ellenálló hitelező kezeit lefogják, amikor az adós a hitelező tűzén megtüzesített bélyegvasával az ő (a hitelező homlokát) megbélyegezni óhajtja.

*) Csakis ily gyökeres javaslat segíthet a bajon. B. J.

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

- Livius még Krisztus előtt élt, mint ezt maga világosan kiírja.
- Az elektricitási kísérletek sok haszonnal járnak, mert pl. . . puff! Itt van: eltört egy leydeni palack!
- Az egyiptomiak szentelt madara a cyprus-fa.

- Hogy a levegő villamossággal bír, azt tapasztalni igen, de bebizonyítani nem lehet.
- A Bunsen-telepnél másodrendű elektromotor a nedvesített víz.
- A rézlemez helyett tehetek én ide egy rézből készült emberi alakot . . . pl. ezt a tintásüveget.

DIVAT.

Az évad virágja a bogáncs. Kisasszonyának kosár szám hozza a Nina —

— minek következtében Zsuzska meg ölszám viszi a rózsát a számárnak.

A bálban a galáns Petymegi Rudi fölemel egy leejtett rózsát, amire Tilda nagysám azt sugja: »Eltévesztetem. Bogácsot szántam magának!«

S a bál után való nap úgy elmereng Tilda nagysám s a bogácsot bele préseli az albumába.

Sommsich Pál.

PECSOVICs volt ifju korában,
Félve szerette a hazát:
Megaggyva ifjabb lett a szíve
S most lassan szélbalra csap át.

Tüzes beszéde szerte harsog
A bámuló magyar hazán
S kérdik sokan: »a régi Sommsich,
Vagy fia beszél így talán?«

Ó az bizony, a régi Sommsich,
Ki egyben mindig egy marad:
Csak a honért szól, soha másért
S mint szélballi sem mond — v a d a t.

Milyen lesz a Munkácsy-ünnepély?

— Elárulja a mi saját Bunda Jósánk. —

MUNKÁCSY Mihály márczius elején fog Budapestre érkezni, reggeli öt órákor. A váczi boulevard ez alkalomra »munkácsi boulevard« nevet fog viselni és »Néző fáklyáival« lesz megvilágítva Siemiradeczkától. Elején a római Titus-iv mintájára Titulus-iv lesz fölállítva, ily fölirattal: »Servus humillimos!« A hajdani vörös kereszt helyén a szent István rend kiseresztje lesz fölállítva. Az utba eső házak a legvastagabb Ghirlandájokkal lesznek földiszítve. A sugárut elején megint diadalív, a párisi »Arc du Triomphe de l'Étoile« mintájára, csakhogy ez »Arc du Triomphe de la Toile« lesz, mert Munkácsi minden vászna diadalt arat. A sugárutat a képzőművészeti társulat Makarttal, az aszfalt apostolával, megaszfaltoztatja.

Még az indóházban, mely ez alkalomra Indunoház lesz, nagy bokrétát fognak Munkácsy nejének átnyujtani. E bokréta öt teherkocsin fogja a bevonulókat követni, Rácz György cigányzenéje mellett. A város küszöbén a főpolgármester Budapest kulcsait fogja átnyujtani, melyeket e célra külön fognak csináltatni. Egyuttal a képzőművészeti társulat küldöttsége e társulat adresszáját (sugárut 59. szám) fogja neki átnyujtani, Sikettáncz építész által kalligravírozva.

Bevonulás közben a bécsi Canon fog ágyuzni. A sorfalat a nemzeti Szoldaticsok képezik, egy unocentúrió vezénylete alatt. A kocsiakat valamennyi Huszárunk követi, a banderiumot a legtekintélyesebb főbenczurak képezik, egy Székely kapitány vezérlete alatt.

Munkácsy a múza perlatában fog lakni, mely Keleti-indiai stílusban lesz diszítve s tisztelgő küldöttség eddig csak 777 van bejelentve, de remélhető, hogy számuk 7777-re fog szaporodni. Munkácsy mindeunap 24 diszpolgárrá fog választatni 24 különféle város által; a kézszerításokra King-Fu híres bécsi automatát szerződtették s a fővárosi telephon kizárólagosan őt fogja szolgálni.

A speciális programból ezeket emeljük ki:

7 órákor. Nagymise, szolgáltatja Ipolyi Arnold püspök, Kratzmann üvegfestő és Pulszki Károly képtárőr segédletével.

8 órákor. Disz-attentátum b. Liphay Béla ellen Canailletto festő által.

9 órákor. Gyorsfestészeti színverseny a löverseny-téren, fiatal impressionistáink által. Ezt a győztes Telepyktorok Fesztyvitása fejezi be.

10 órákor. Matinée, melyben Blaháné a »Huszár-csiny vagyis: a Deák-szobor« című népsziműből néhány dalt fog énekelni.

11 órákor. Kirándulás Zichyfalvára.

12 órákor. Disz-firnásjzolás az országos képtárban, aktus rajzolóssal, melyre egy új hazai dráma utolsó felvonását választották.

Délután. Nagyszerű néptünnep a városLigetiben, rendezik a fővárosi fényképészek. Sült ökö; festette Flesch Tivadar. Ugrókat vörös, fehér és zöld borral, vízfestmény Meszley Gézáttól. Athletai játékok, melyi a Farnesei Toldi János Nápolyból. Khinai akrobadaságok, cselekszik a Széchenyi-szobor pályabirái. Verseny-Paczkzás zsákban. Kakasviadal legtüzesebb kikerikrikusaink által.

5 órákor. Diszebéd a Haris beaux-artsban. A múzeumi képtár csendéletei szolgáltatják a dessertet. Pezsgő,másolat Philippe de Champagne után. Toasztok tussal.

7 órákor. Diszelőadások. A nemz. színházban: »I Muncacciatori degli Alpi«, új opera. A népszínházban: »Apelleskei nótárius«, népszimű tiz olajfestésű képen, festette Gaál Mathiás.

8 órákor. Tüzijáték, festette Lehmann, ily czim-mel: »Une nuit sur le lac Lemán.«

9 órákor. Munkácsy apothozisa. Renkezi Molnár György, természet után. A nagy festő kikiáltatik a magyarok istenévé s hálából megteremti Magyarországot.

10 órákor. Nagy jelmezbál. Az ujonnan megteremtett magyar Adám és Éva jelmeztelenül ellejtik az új kolorisztikus csárdást.

Éjfélkor. Munkácsy mennybemenetele Ticzy János velencei mestertől. Ajándék az országos képtárnak.

Kertbenny és Táncsics.

Két jó öreg, mindkettő tiszta szível
Rajongott a magyar ügyért,
Mindkettő annyit vágya tenni,
Mit erejével föl nem ért.

Az egyik dicset a magyarnak
Szerezni külföldön akar,
Másik szerint minden mi jó, szép
Külföldön is, az mind magyar.

Kórágyon küzd most mind a kettő...
Haza! két hü, öreg fiad,
Csak úgy hoz a fejedre szegyent,
Ha meghal — a nyomor miatt.

HANDZSÁR.

— A boszniai fölkelők hivatalos szuronya. —

Orditvány.

Testvérek!

A nyugati barbárság elnyomatásával fenyegeti civilizációjunk összes vívmányait. Gyermkeinket el akarják vinni katonának, hogy hajok szabad öserdejét tövig levágják, lakóikat leöldössék; hogy gúzsba kössék birkahódításhoz szokott hősi kezünket s a fött étel emélyéhez szoktassanak. Nem szokunk — inkább szokunk! A leghidegebb vér is forrpontot ér el ily merényletek hallatára öt perc alatt.

Mert mi férfiak vagyunk!

Tetütől talpig azok vagyunk.

De nemcsak lelkesedésből hívunk fel harcra, hanem nemzetgazdasági szempontból is, mert az okkupáció a kisebb bandáktan való nemzetgazdaságot igen megnehezítette s ha pénzmegtalanságunkon segíteni akarunk, nagyobb vállalkozásokba kell fognunk.

Rajta!

Fel!

Előre s ha kell — hátra is!

A szervezekedő bizottság.

Harczteri tudósítások.

Bécs, jan. 14.

Mamlaszovics Józsa vezérünk egy genialis hadműveletet vitt véghez. Összesen húsz főből álló hadseregével megverte az osztrák-magyar armádiát, mely úgy megijedt már előre is, hogy szembe se mert szállni rettentő Jóczánkkal. De az ő nagyratörékvő lelke e fényes győzelemmel nem érte be, hanem előre nyomult Bécs városáig, meghódította Budapestet és Kolozsvárt s aztán nagylelkűségének egy pillanatában mindezeket a városokat vissza ajánlékozta az osztrák-magyar császárnak. E páratlan hadi tény, mely Jóczánkat a világ legnagyobb hadvezérei közé emelte, balladává fog kicsereztetni és a guzslicza hangjainál hivatalosan éneklendő.

Berlin, jan. 15.

Moltke üdvözlő sürgönyt küldött Mamlaszovics Jóczának, mely így hangzik: »Sedan bliktri! Páris ostroma sifi! Nagy Sándor pirulj! Moltke hódolj! Zsivió Józsa!«

Bécs, jan. 16.

Biztos forrásból irhatom, hogy az osztrák-magyar kormány körében épen most folynak értekezések az iránt, hogy minő föltételek alatt fog tőletek béke kéretni. Ne engedjete, t. honfitársak! Ausztria mindenkép meg fog hódolni. Ha ti egyebet sem tesztek, mint hogy minden birkáját ellopjátok, Ausztria intelligenciája ezt a hiányt meg fogja szinleni.

Ujdonságok.

(Személyl hírek.) Zsivanov derék elvtársunk épen most érkezett táborunkba

egyenesen a risanói börtönből, hol állítólag lopás miatt szenvedett. Azonnal megtették pandurparancsnoknak.

(Rokon érzés.) Találkozott végre egy magyar ember, aki ügyünkért föl melegsik. Míg többi honfitársai gyűlölettel viseltetnek irántunk, a nagy magyar hős, Lampert Pista, egy bizalmas emberét küldte hozzánk diplomatai missióban, felajánlva támogatását is szent ügyünknek. Elfogattuk.

(Színházi hírek.) Moszkvában készülődnek »A keleti kérdés« című trilogia színrhezatalára. Első része: »A krivoscsiai lázadás« címűt viseli. A második rész még nem készült el, de a harmadik a »San stefanói második békekötés«-t tárgyalandja s éles couplet-kat tartalmaz a berlini congressusra.

(Képzőművészet.) Ignatieff meghozta Munkácsy Mihály híres szláv festő (kit eredetileg Munkácsyevicsnek hittek) »Krisztus Pilatus előtt« című képét photographiában, nemcsak hogy tőle megtanulja mily állást kell a kézmosásnál elfoglalnia, hanem hogy azokat a diplomatakat Pontiusától Pilatushoz küldhesse, akik nála kérdést tesznek a délszláv mozgalmakban való részessége felől.

Szerkesztői üzenetek.

B.st.es B.lgr.d. Megkaptuk a pénzküldeményt. Köszönjük. Csak minél többet. A metropolitát átvesszöljük. — .ks.k.f. M.szkv. Csókoljuk a comitét. Hegyeink Vezüvök lesznek, melyeknek torkából Ausztria-Pompejít eltemeti a Sláva! — N.k.t. C.t.t.nj. Sajnáljuk, hogy nem neutralitásra kényszerítetté magadat. De megértettünk. A jobb kéz ne tudja mit teszzen a bal. Megrázzuk ezt a derék balkezet.

TARISZNYA.

Bosnyák néptal.

Szegény ember ám a rája,
Executio jár rája,
Nincs amit egyék a szája,
Azért van fogytán a hája,
Azért nem zsiros a csája —
Nemde czudar ez a pólya?

Boccai da.

Krivoscsia — Krivoscsia —
Bele szállt az isten nyila!
Sokan nem tudják, hogy mi a?
Meg kell hát most tanulnia
Európának, hogy mi a
Krivoscsia — Krivoscsia.

Herczegovcz dal.

Nem vagyunk mi gyáva póczok
Mi, a bátor herczegóczok,
Dühtől égünk, mint a kóczok,
Szörnyek vagyunk, mint a móczok,
Mi, a bátor herczegóczok.

A megugrott zsandár.

— Beszély. —

Nikola osztrák zsandár volt, de nem szivből.

Csak azért szolgálta az idegent, mert az fizetett.

Gyűlölte a rabigát.

És szerette a szép Mariczát, aki-

nek vagyona egy kecskéből, háza egy istállóból állt.

Mikor a lázadás kitört, Nikola megugrott és átjött hozzánk.

De nem egyedül.

Elhozott egy birkát és odaajándékozta Mariczának.

És most hárman laktak az istállóban, a szép Maricza, a kecske és a birka.

Negyediknek odaköltözött Nikola. És boldogok voltak.

Mig

(Folytatasa szörnyü)

»Árva Zsuzsi.« Egy végig mulatsígos darab, a melyben jóízűeket nevet az ember, meg, a ki szereti, könnyek között mosolyoghat is. És hogy lenézik az újságok! Hogy, mondja az egyik, Jókaiból vette. Hát ezért rossz? Egy motívum diszkrét átköszönése mindjárt plágium? Ugyan hány eredeti darabja van Nestroynek? Vagy mikor volt még O. F. Berg valamely darabjának keze lába? Azért mégis hálás neki a közönség. Hiszen így még a »Borsszem Jankó« is előállhat s az öreg Bodnerből elreklamálhatja magának, ami benne kraxelhuberi. Csak élje, ami használható lel Lukácsy, és kavarja meg ilyen vidám darabbá, a melynek hiányait jóval fölülmulják a jó tulajdonságai. Beöthy bácsi, ácsi! Jót irt a Lukácsy!

*

»Az első.« Azt mondják, adtak elő ilyen című darabot a mult héten. Kerestem a bírálatokat. Nem volt kapható egy szám sem, melyben benne volt. Mind elkoboztatta a szerző. Szaladtam egyikhez is, másikhoz is, mondaná el, milyen volt hát? Nem emlékezett már arra senki.

— Az első hogy mikor volt? Hát vasárnap mult két hete. Most is azt sinlem. 85 forintomban van!

— Ne mondja! Hát annyira fölemelt árak mellett adták elő?

— Kit? Mit? Hogy tetszik érteni?

— Az Ábrányi Emil darabját...

— Én az új esztendő napját értem.

Ekkora félreértés elég vigjátéktárgy oly író kezében, mint Ábrányi Emil. Csakhogy ő az ilyen ötletkét szereti tragé-

diává feldolgozni. Roppant természet ő! A sima köppenet nem is esik jól neki — versben muszáj neki káromkodni! Ki nézne ki ekkora erőt ezekből a lyrai szemekből!

*

A míg Lukácsy Sándor »Zsuzská«-ja »árva«: Ujváry Béla drámái »két apá«-val rendelkeznek. Egy régiebb művének, szeriute »két apja« van: ő t. i. meg Csiky.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Véleményemet akarják tudni az »első«-ről? Engemet csak a medio és az ultimo érdekel. (Prima!)

— Annyira jutottunk, hogy a magyar korrupciónak csak az lesz a neve, hogy: »Das Deutsch-

thum in Ungarn.« (Gleuchsam eun Hyeronomograph!)

— Ez a Rohonczy mindig vád o l; vádja ritkán sült el teljesen. Csak amolyan vád - li. (Schmeckedig!)

— Mikor Gida speechelt, a kis Tivi gróf ivóvizet hozatott neki. Ő is olyan malomra hajtotta a vizet, a mely azért kelepelt olyan nagyon, mivel nem zuzott össze semmit. (Bös!)

— Mikor a közös minisztertanács elhatározta, hogy összehívandó a delegáció egy rendkívüli ülészakra, ezt kérdeztem a pénzügyminisztertől: »Kegyelmes uram! ez nem lesz k é j u t a z á s m é r s é k e l t d i j a k k a l? (Schneit's enk ü Krivostjio!)

— Helfy Náczi csak beszélt. Művelt emberhez illően nem is gorombáskodott. Igen természetes tehát, hogy a simonyi nótá hosszúságu beszéd alatt a képviselők hortyogni kezdettek az unalom mián. Amire oda megyek Péchy Tomihoz és boszhaft azt kérdem tőle: »Ugyan kegyelmes uram, nem lehetne a Helfy beszéde alatt az ülést felfüggeszteni?« (Felfüggesztelt sollen se werden!)

„JOGNEZLETEK.“

— Terjeszti Bukovay Absentius. —

Ingtatlan.

Ingó.

Eskü.

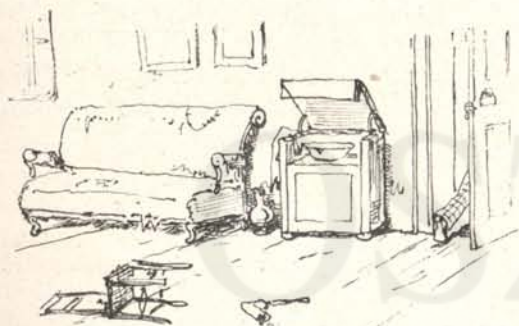
Egyezés.

Becsü.

Makacsság.

Hagyatéék.

Kézi zálog.

Bűnvád.

Kereset.

Idézés.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Budapest, Palais Moutrouge 15-öme Janvier.

Ispán ur,

Maga egy különös ember, maga nekem gratulál a mezsopotámi ui évhez, ami esik őszben, és tesz rájátszásokat egy úi évi gratulaficationra — és maga ödvözl engemet a római ui évhez is a mi van télbe és szintén vaarja a megemlékezést, a mire csak aztat válaszolhatok, ha én volnék aba a kitüntetésbe, hogy lehetnék egy v. Vöröshegytől a gazdatiszt,

én volnék sokal böszkéb. Ön elfelejt, hogy ön quasi egy gazdasági minister a nemesi birodalomban! Azért ön be lesz elégedve ha most megengedem, hogy a lieferungból megtart magának nehány csomót ahoz a taytèque pipához, amit reménylek maga még egyszer ki fogja magának érdemelni én tőlem, amit aztán ara is használhatja, hogy kiföstöli vele a bakteriákat a levegőből, a mely bakteriák, nekem eliheti, ógy tönik fel nekem, sokan vannak a maga tágas fejiben is.

Inkáb arról irna, hogy a buza vetéseken térdig érő ló lepedő van és hogy a repsze fölér a maga kappenstieffel térdéig. Tojáss! ha egy ágyat be lehet borolni lepedővel, mért ne lehetne a vetést is? Ilyen találmányokat tenne Tojáss, akkor volna nekem önről egy jó vélemény és fölterjeszteném magát a Gabriel Keménynek, akivel én olyan intim vagyok, mint egy testvér és egy disznó.

Apropos disznó, hogy ment az ellemény? Hányat dobnak a szávák, az az emsék? (Száva t. i. Sau — de eztet maga nem ért.) Arra jól felvigyázzon, hogy a disznónők ne a malaczoktul hízzanak meg — azoktul én akarok meghizni.

Milyen öregek már az idei csikók? Van-é már köztük 16 marquos? — mert a graf Zalogházy aztat mondott, hogy ő csak 16 marquost nevel; tehát én azt parancsolom magának, hogy az én csikóimat is mind ilyen nagyra csinálja — a birqua, az legyen angol, de hogy költségre ne kerüljön, várjon vele a nyárig, amikor kint lesz a nagyságos családóm és vele lesz a miss Gelly, aki angolna, akitül a birquák bizonyosan mind megtanulják angolul, ha az én Toknyos urffyam is megbirta tanolni.

A nemesi pusztámon semi jöttést, semi felhívásokat el ne fogadjon, eleget alkalmatlankodják a palaismban. Most is kéregetnek a szt. István királynak a sirkövire. Milyen király lehetett az maguktul, akinek egyre sem telt és olyan barbar volt, hogy rendjeleket sem osztogatott? A nagyságos lányaim egészen bele vannak hevölve, és a pixisel körül szaladgálják és lesz egy naczerő concert, a mire azt mondta a b. F. Weisz,

hogy ha minden Kohnok eljönnek, két grabmonumentre is telik az István királynak, a mire azt mondta a barátom Börzeviczy, hogy reciprocitáttul majd a keresztények fogják jöteni egy Moses szoborra. Csak egy feltétel alatt engedem meg magának a jöttést, ha az én szobromat akarnak maguk és hű cselédeim kifragtatni. Mert ha emeltek egy monumentet a Vörösmartinak, mért ne emeljenek egy monomentet a Vöröshegynek? Nekem hála isten töb pэндem van.

Kölonben ezek a pesti kereskedők nem ismernek semi finom maniert, a baron Gabrielnak egy olyan goromba levelet irták, mintha már mind volnának magyar nemes emberek. Pedig most hősiesen ostromolnak egy dunaparti várat, az Entrepots, és reméndlik, hogy be fogják veni; de nem hiszem; abul a bevételből nem lesz semi és fagják ülni a Senserie romjain, mint a mi őseink ülték a Jeruzsálem romjai fölött. Nem hiszem, hogy ez ellen már most fel fognak lebezni.

Oquetetlen irjon nekem a jövő héten és arül minden esetre beszéljen le aztat az astaba personát azt a tramplit az Agnest, hogy maskarába feljőjön engemet szekirozni a bálba, a hun leszek a ngs családomal.

Amivel maradok a maga kegyes uraság,

DÁVID V. VÖRÖSHEGYI.

R. G.

*Sport volt az élted addig;
Vottál híres lovas,
Vevő, vevő. A szived,
Kezéd, miként a vas.*

*Most, — parlamenti szónok, ...
Főleersz felhőnyi port ...
Szép, szép, — de hátha néked
Ez is csak urí sport!?*

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Én a tekintetes járásbíróstól védenczemnek a rézesegkedés vádjá alóli felmentését kérem, mert védenczem a vétség elkövetése pillanatában ittas állapotban volt.

*

A miskolczi papiros kosár perben konstatálva lévén, hogy ő felsége a királynak mint vádlónak meghatalmazása az ügyiratokhoz csatolva van, smint-hogy az ítéletek ő felsége a király nevében hozatnak: a magyar bírói illetőség elleni kifogást hivatalból kellett volna tekintete venni, de egyszersmind az osztrák és orosz bíróságot, valamint a sürgönyök által közvetve érdekelte államok bíróságait is kizárni, azon egyszerű indokból, mivel vádló és bíró egy személyben: jogi lehetetlenség.

TINIKE BIRIKÉHEZ.

Lelkem Birije!
Ó, elfelejthetetlen, gyönyörű este volt! Nem hittem volna, hogy bura változzék. A Pepi tante gyermekbált adott, melyre mi nagyok is hivatalosak voltunk. Egész héten oly elfogult voltam, hogy az irodalmi dolgozatomban két poczát ejtettem s Oedipust, melyet Lehelváry tanárunk most olvastat velünk, egyszer fölcsereletem Aeneással, aztán meg Colonnos helyett Rhodust irtam. Rózsaszin faillé ruhámban olyan voltam mint egy fakadó bimbó, mondta Guszti cousinom, aki most a hatodik gimnasiunban jár és verseket ír hozzám. A »Fővárosi Lapok« szerkesztőjét párbajra hívtá, hogy ki nem akarta adni. De azért mégis megjelent az »Esztergami Közlönyben« mert ő odaváló, a papája primási számtartó és befolyásos ember.

Egész éjjel táncoltam. S képzelj kivel! Lehelváry úrral. Jaj, olyan aranyos ember! Olyan cukrosan tud beszélni, ha nem tanít. Szegény Gusztinak egy keringőnek a csücske jutott csak s nagyokat sóhajtott a képembe. A kölyök már dobányzik!

Megismerkedtem a Zsombolyi Mariskával is. Nagy lánynak képzei magát, pedig csak öt hónappal idősebb mint én. Mégis elmondta a titkait, aztán kiszaladtunk a női toilettebe és per tu lettünk. Ő a geologia tanárába szerelmes. Még csak az alluviális korszakot tanulják.

Czenczi néni, az a vén falusi csoroszlya, akit épen most hozott fel az ő alkalmatossága (igy nevezi azt a diluvium korabeli négykerekű bárkáját, melyen utazik, mert a vasutra ülni nincs bátorsága) — az a szekáns vén kisasszony mindig ott járt mögöttünk és intett, oktatott, ne mosolyogjak annyit az urakra. Én! Mosolyogni! Urakra! Vrément, tréz ridiquire! (vagy quile?) Mintha én tehetnék róla, hogy nem mehetett férjhez! De a papa nagyra becsüli az ő testvérnénjét, a mama is szereti, mert sunkát, tojást, vaját küld föl neki. Lehelváry ur formálisan udvarolt nekem s mikor a fülkében állva szürcsölte a pezsgőt, messziről rám köszöntött, de én akkor épen Józsi bácsira néztem, arra a kopasz, nagybajuszu kövér bátyjára a mamának, aki mindig így szólít, hogy »hugám, kis tündérem!« A goromba! Hiszen az egyik lovát is Tündérnek hívják! de kérlek, az ilyen parasztok sohasem tudják, mi a finom tónus.

Másnap reggel alig tudtam a lábamra állni, olyan fáradt voltam. De mégis el kellett mennem az iskolába. Lehelváry ur, mintha nem is ő lett volna, aki tegnap annyit forgatott és olyan szeretetreméltó volt velem, kérdezte a leczkét! Engem kérdezett, pedig tudhatta, hogy nem érkeztem tanulni. A Himfy szerelmeiből akkora kettést kaptam, mint az öklöm. Aztán meg is

szidott. O, ugy sirtam! O, azok a férfiak! Igaza van a Passiflora tantenak: minden férfi álnok fajzat.

Hallom, hogy a miniszterelnöknél is gyermekbált lesz. Megkértem papát, legyen mameluk, akkor minket is meghívnak. Csak hallottad volna, milyen goromba volt velem a papa! Hogy én liba vagyok, tacsó vagyok, bagoly vagyok. Látszik, hogy a papa a régi korból való még. Szerencse, hogy meg nem vert, mert egy kicsit duzzogtam. Czenczi néni váltig is biztatta. Csak márhaza lovagolna ez a boszorkány!

Nagyon, nagyon boldogtalan vagyok.
Ezer könnyel, öleléssel hű barátéd

TINI.

U. i. Én most tragédiát írok. Hát te mit irtál azóta? Képzeld, az a városerdei tó csak nem akar befagygni! Jolán a héten elkészül az ő hőskölteményével. Pá, egyptlenem!

Bécsi epepea.

*A ringstrassén kocsikáz a nagykövet,
Kocsijába bedobnak egy nagy követ,
A nagykövet kidobja a nagy követ,
A policzáj, nosza, mindent elkövet.*

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Fura egy helyzet. Egyelőre csak t a n á c s o t kérek az öregemtől, mit tegyek? — mert a bibliotékák este 9-ig lesznek nyitva, a házkapuk meg ugyanakkortul bezárva. Nem győzőm spergelddel! Ergo . . . stb.

— Mindenki a saját vakácziójának a kovácsa.

— Karácsony éjjel utáni napon a karácsonyi díjról álmodtam. Hej, miért is nem születtem lánynak, még pedig len Vörösvárott!

— Nagy munkában vagyok. A gimnazista öcsémet, a kibül balek lesz esztendőre, oktatom a blattrá. Először azért, hogy majd annak idején szégyent ne valljak vele, mert hát nem is hinné az ember, milyen tudatlanon lépnek most a gyerekek az egyetembe.

— Ha végigtekintek fényes jogonczi karriéremben, azt tapasztalom, hogy az előadás-hallgatásom csak egyszer a héten nem mondott csütörtöket: c s ü t ö r t ö k ö n.

— Azt írja Pagát Pepi Györbül, hogy a mi egész tanügyi beosztásunk nem ér semmit. Persze hogy nem! A váltójoget csak a harmadik évben adják elő, mikor pedig már az első éven kellene ismerni az egész theoriát, hogy aztán kényelmesen praktizálhasson utána az ember.

DÁVID ÉS GÓLIÁT.

N—nyi A—rus (a »Pester Lloyd« parittyájából keményen fejbe kollintja az exeikutort.)

Exeikutort. Jaj Dávidkám, én olyan „hungarica res“ vagyok, a kinek a te Lloydvöldözésed meg nem árt.

SODABOGARAK.

— Budai sonette köszöntő. —

Boldog Újévet kívánunk, s vele
Az életben még többször újulokat
Minden Istenáldást szétsugárzókat,
Mint a teremtés első reggele.

Budapest, Magyarhon két szívfele
Vérár után hajtson jólét bimbókat;
A békeangyal tartson kézfogókat,
S dícsfényre válják e hon éjjele.

Kiknek nemes szívverésök mozgatja:
Az ország tagjait s a célt mutatja:
A budai polgárok éljenek !!!

Nagyelkűségük szívünket biztatja;
Hogy kik keze Budát vízzel itatja;
Nekünk újévi borpénzt hintenek.

Alázatosabb

P. I.

*

Kriminális vers.

— A győri „Hazánk“ tárczájából. —
Lásd szerelmem, hogy ha megcsalsz,
Én akkor megfojtalak —
S mind a ketten esküt szegünk,
Édes, kedves gyöngyalak ! *)

*) A merénylő neve tudva van előttünk s a kir. ügyészség requisitíójára kiszolgáltuk. A szerk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Híxy. Február 2-án — q. Örö-
mest! A könyvet már rég utnak
indítottuk. Vette? — P. D. A
héten a monumentális mű végre
lelepleztetvén, beburkoltatik és
helyére beállítatik. — K. Z. Kis József balladáinak a paródiája.
Csak hogy persze szándéktalan. — „Rhnczd.“ Becses anyagnak
megtartjuk. Ugy sem lesz még ennek egyhamar vége. — „Iphi-
genie.“ Duo F. T? — K. L. Lapunknak az a rovata már két éve,
hogy megszűnt. De azért segítünk a bajon, ha az; a méltányos
kivánságon, mert az. — E. M. Egy-egy jó ötletet fölhasználjuk. —
Ibrahim. Közöljük. — Nytr. Tudomásul vettük. — Több kézirat-
ról a jövő számban.